

Rigsdagstidende.

1851 Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 146.

Tredie Session.

46de Møde.

Torsdagen den 18de December.

(Fortf.)

Ordføreren (fortf.): Nu foreligger der altsaa et Forslag fra Ministeren, hvori alle nødvendige Hensyn synes at være tagne; Grundtrækkene i denne Plan har Udvalget meddeelt Thinget gjennem Betænkningen, og det vil deraf sees, at det Væsentligste derved er, at visse Emolumenter ere forvandlede til faste Pengegodtgjørelser, hvormed de Bedkommende kunne være godt tjente, at de ere blevne fritagne for at betale Dvarteerpenge for deres Boliger, og endelig, at der er visse Arbejdsdage, hvorfor man har givet dem fast Betaling, men en meget rundelig Betaling. Dette System er ogsaa af den ærede Rigsdagsmand for Nyboder (Kunde) anerkjendt for at være et meget godt System, og han har ikke fundet Indvendinger derimod at gjøre. Jeg maa tilstaae, at ogsaa jeg finder Systemet i det Hele taget at være godt; kun har jeg een Ting at indvende imod det, og det er den, at det endnu yderligere vil fordyre vor Flaadebygning. Vi bygge, saavidt jeg kan skjønne, allerede dyrt, og vi ville komme til at bygge endnu dyrere (Tscherning: Hør!). Naar nu de ærede Rigsdagsmænd have gjort en Undtagelse fra deres Billigelse af hele den af Ministeren fremsatte Plan og i den Anledning foreslaaet en Forhøielse af et Par Tusinde Rbdlr. til hvad der udgives i Lønninger, saa maa man herimod for det Første naturligviis indvende, at derefter vil man altsaa komme til at bygge endnu dyrere, men ogsaa affect herfra, da Summen dog ikke er af nogen stor Betydning, kan man vistnok for det andet spørge, om det er en hensigtsmæssig Maade at give disse Arbejdere et Alderstillaag. Den ærede Rigsdags-

mand, som først motiverede Forslaget, sagde, at det var hans Hensigt, at give disse Mennesker noget at stræbe efter, noget, som de ved Flid og Driftighed kunde naae. Men det forekommer mig, at dette ikke opnaaes derved, at de faae et Alderstillaag, naar de have tjent i 5 Aar, thi naar de i deres Tjenestetid kun kunne holde dem paa det Middelmaadige, saa at man ikke ligefrem finder Grund til at affædige dem, saa ville de jo ganske simpelt hen, blot ved at blive gamle, rykke op til den højeste Gage. Formaålet opnaaes altsaa ikke paa denne Maade, i det mindste kun høist ufuldstændigt. Jeg vil dernæst tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den Klasse, til hvis Fordeel her er indbragt Forslag, og som allerede har faaet en Forbedring i dens Aar ved den ærede Rigsdagsmands Bestræbelser, er af en meget blandet Bestaaelse. Jeg vil ingenlunde nægte, at der gives enkelte Mænd i den, som kunne fortjene en bedre Skjæbne end den, der bliver dem tildeel, men dette synes dog ikke at være et tilstrækkeligt Motiv til at give hele Classen, uden Hensyn til de Bedkommendes Flid, Conduite og Dygtighed, et Tillæg. Denne Klasse bestaaer af meget forskjellige Mennesker; væsentligt bestaaer den vistnok af saadanne, som enten ikke have været istand til at lære et Haandværk, hvorved de kunde komme ind i Haandværksclassen, eller som efter at have staaet i en bedre Klasse, have vist sig udygtige dertil, eller paa Grund af Conduitefeil have maattet nedsettes i en lavere Klasse, tildeels ogsaa af Folk, som ere blevne ældre og svagelige, og som man, fordi det vilde være en betydelig Forringelse for dem at gaae af paa Pension, har sat ned i Arbejdsclassen, hvor de dog faae en bedre Stilling. Der er altsaa forskjellige Hensyn, som kunne gjøre sig gjældende, naar man vil forbedre disse Menneskers